

Homokkal vesződő szél
Tép padláson porosodó
Galambjagatást.
Lehullt törött pala helyén
Tenyérsyi Fény ölel át ropogósra
Ázott megbarnult újságlapot
Múltban dermedt megfogalmazás.
A döngő mennyezet pora száll
Fehérre fakuló szemekben
Régi sóhajtás. Lebegve kavarog
Egy tavaszi vasárnap főtt hús illata terjeng
Az időtől haldokló kertben.
A nagy asztal köré a család emléke ül
A csönd. A magányos utca egyedül ténfereg.
A kiskapu felsikolt, de csak a csavargó szél rúgott belé
S odébb állt mikor látta a vén girhes kutyát már nem
Ugatja az idegent. Akárkit beereszt.